

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. Пазарджик, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Лилия Г. Церовска
като разгледа докладваното от Димитър П. Бозаджиев Въззивно гражданско дело № 20225200500699 по описа за 2022 година

Производството е въззивно по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С Решение №260029 от 19.08.2022г., постановено по гр.д.№634/2014г. по описа на РС- Пазарджик е отхвърлена претенцията на Б. С. Б.- С. от гр.Пазарджик, ул.“Врх Братия“ №31, ет.4 против С. С. К., ЕГН***** от гр.Пазарджик, ул.“Батак“ №8, Л. С. Б.- М.а, ЕГН***** и Т. Б. М., ЕГН*****, двамата от гр.Пазарджик, ул.“Шейново“ №12, за заплащане на сумата от 5139,29лв., представляваща стойността на претендираните подобрения, попадащи в УПИ XIX-601 и УПИ X-601 по плана на с.Юнаците, общ.Пазарджик.

Отхвърлена е претенцията на Б. С. Б.- С. от гр.Пазарджик, ул.“Врх Братия“ №31, ет.4, против Л. С. Б.- М.а, ЕГН***** и Т. Б. М., ЕГН*****, двамата от гр.Пазарджик, ул.“Шейново“ №12, за заплащане на сумата от 909лв., представляваща стойността на претендираните подобрения, попадащи в УПИ XIX-601 по плана на с.Юнаците, общ.Пазарджик- 2бр. навеси без оградни стени и външна тоалетна със септична яма.

Отхвърлена е претенцията на Б. С. Б.- С. от гр.Пазарджик, ул.“Врх Братия“ №31, ет.4, против Л. С. Б.- М.а, ЕГН***** и Т. Б. М.,

ЕГН***** , двамата от гр.Пазарджик, ул.“Шейново“ №12, за заплащане на сумата от 1207,37лв, представляваща стойността на трайните насаждения, попадащи в УПИ XIX- 601 по плана на с.Юнаците, общ.Пазарджик- 4 бр. асми.

По претенцията на Б. С. Б.- С. от гр.Пазарджик, ул.“Врѣх Братия“ №31, ет.4 против С. С. К., ЕГН***** от гр.Пазарджик, ул.“Батак“ №8, Л. С. Б.- М.а, ЕГН***** и Т. Б. М., ЕГН***** , двамата от гр.Пазарджик, ул.“Шейново“ №12 по чл.12 от ЗН за извършени подобрения в 2 МЖС, построена в УПИ XIX-601 е постановено отделяне на материалите и изпращането им на Председателя на РС- Пазарджик за образуване на ново дело.

Осъдена е Б. С. Б.- С. от гр.Пазарджик, ул.“Врѣх Братия“ №31, ет.4, да заплати на С. С. К., ЕГН***** от гр.Пазарджик, ул.“Батак“ №8, сумата от 700лв.- сторени разноски. □

Осъден е Б. С. Б.- С. от гр.Пазарджик, ул.“Врѣх Братия“ №31, ет.4, да заплати на Л. С. Б.- М.а, ЕГН***** и Т. Б. М., ЕГН***** , двамата от гр.Пазарджик, ул.“Шейново“ №12, сумата от 2000лв.- сторени разноски.

Против това решение е постѣпила въззивна жалба от Б. С. Б.- С., чрез пълномощника ѝ адв.В. К., в частта в която съдът е отхвърлил претенциите на първата по чл.12 от ЗН, във вр. с чл.346 от ГПК, за присъждане стойността на строителните подобрения и трайни насаждения в дворното място съставляващо УПИ XIX- 6-1, който съгласно постигнатата спогодба е поставен в дял на съделителите М.и.

Твърди се, че в обжалваната му част, решението е неправилно и като такова се моли то да бѣде отменено, като с уважат претенциите, както са предявени.

В постѣпила Молба с вх.№262484/11.10.2022г. от адв.В. К., в качеството му на пълномощник на ищеца Б. Б.С. е оттеглена жалбата в частта досежно отхвърлената претенция за трайни насаждения- 4бр. асми за сумата от 1207,37лв.

Прави се уточнение, че подадената въззивна жалба е единствено срещу частта по отношение на отхвърлената претенция за сумата от 909лв. за подобрения в УПИ XIX- 601- 2 бр. навеси без оградни стени и външна тоалетна със септична яма.

В срок е постъпил писмен отговор от С. С. К., чрез пълномощника й адв.К. С..

Твърди се в същият, че подадената жалба е процесуално допустима, но по съществото си е неоснователна.

Визира се, че се касае за отхвърлена претенция по сметките от 909лв., представляващи претендирани подобрения в УПИ XIX 601 на два броя навеси без оградни стени и вътрешна тоалетна със септична яма, като се констатира, че не се навеждат доводи защо според въззивника решението е неправилно. В този аспект се сочи, че съдът е мотивирал своето решение кредитирайки единствено показанията на св.Б.К., които са резултат от негови преки и непосредствени впечатления и които не се опровергават от никакви други доказателства- гласни или писмени.

Искането е да се потвърди решението в неговата обжалвана част, като правилно и законосъобразно, присъждайки сторените разноси по делото за тази инстанция.

В срок е постъпил писмен отговор от Л. С. Б.- М.а и Т. Б. М., чрез пълномощника им адв.Б..

Твърди се в същия, че подадената въззивна жалба е неоснователна.

Сочи се, че доводи в какво се изразява неправилността на обжалваното решение не са изложени във въззивната жалба, нито в молбата- уточнение, което поставя въпрос, задължен ли е съдът, с оглед разпоредбата на чл.269 от ГПК да обсъжда правилността на обжалваното решение при липса на изложени доводи, в какво се състои тази неправилност.

Твърди се, че съдът е изпълнил задължението си да обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, като е изложил мотиви относно неоснователността на заявената претенция.

Искането е да се потвърди обжалваното решение, с присъждане на направените по делото разноси за въззивното производство.

С Определение №260066/29.09.2022г., постановено по гр.д.№634/2014г. по описа на РС- Пазарджик е оставена без уважение молбата на адв.К., пълномощник на ищеца за изменяване на съдебно решение от 19.08.2022г., в частта за разноските.

Против това определение е постъпила частна жалба от адв.В. К., в

качеството му на пълномощник на Б. Б. С..

Твърди се в същата, че с решението си под №260029/2022г., съдът се е произнесъл по претенциите на жалбоподателката в упражнени по реда на чл.346 от ГПК в общ размер от 22294лв., като претенцията за сумата 9600лв. е отделил за разглеждане в друго дело, а останалите претенции в размер на 12694лв. е отхвърлил като неоснователни.

Визирано е, че в производството по сметките, ответниците М.и са претендирали общо 2000лв. разноски, а ответницата К., общо 700лв.-разноски и тези претенции с изцяло уважени.

Твърди се, че обжалваното определение е неправилно. В тази връзка се сочи, че съдът се произнася по исканията за разноските с всеки акт, с който приключва делото /чл.81 от ГПК/. В случая, делото е приключило с решение, като в частта по претенцията за сумата от 9600лв. има характер на определение. С него, съдът не е прекратил производството по тази претенция, а го е отделил в друго дело, защото го е преценил като отделен осъдителен иск, които следва да бъде разгледан и решен в друго дело.

Твърди се, че в тази част от спорния предмет, съдебния акт не е от категорията на актовете приключващи производството /определени за прекратяване или решение/ по смисъла на чл.81 от ГПК. За неразрешената част от спора се приема, че разноски не се дължат.

Сочи се, че като не се е съобразил и с това и е присъдил всички разноски на останалите страни /вкл. за висящата все още част от спора/, съдът е нарушил разпоредбата на чл.81, във вр. с чл.78 от ГПК.

Искането е да се отмени определението, вместо което се присъди в полза на Л. и Т. М.и, разноски до размера на сумата от 1138,80лв., а на С. К. до размера на сумата от 398,60лв.

В срок е постъпил писмен отговор от страна на С. С. К., чрез пълномощника ѝ адв.К. С.. В него се приема, че подадената жалба е недопустима и като такава следва да се остави без разглеждане. В тази насока се твърди, че с обжалваното определение, няма произнасяне по отношение на разноските на ответника С. К..

Ако се приеме, че има произнасяне, то се моли да се приеме, че жалбата е неоснователна.

Твърди се, че фактът, че ищцата продължава да поддържа претенциите по сметките за подобрения в къща, която не е предмет на делбата и съдът се е произнесъл по нея с крайния си съдебен акт, не води до извода, че с размера на тази претенция от 9600лв., следва да бъдат намалени разноските съразмерно на отхвърлената част и тази отделена в ново производство.

Визира се, че тази претенция е недопустима в делбеното производство, като страната- жалбоподател е бил наясно с това, но е продължил да я поддържа до обявяването на делото за решаване.

Твърди се, че по отношение на въведените възражения, че има извършена делба /постигната съдебна спогодба/ и за всяка страна следва да бъде приспадната част от възнагражденията дължими и за нейното извършване се приема, че такова е въведено с молбата за изменение на решението в частта за разноските.

Сочи се, че с представения по делото договор за правна помощ между адв.С. и С. К., изрично е предвидено, че адвокатския хонорар се заплаща само по предявените претенции по сметките по делото, поради което възражението е неоснователно и не следва да бъде уважавано. Приема се, че същото важи и за възражението, че адвокатското възнаграждение не е разграничено, а е уговорено в общ размер. Счита се, че това не отговаря на истината, като няма уговорено възнаграждение в общ размер, а само по отношение на претенцията по сметките.

Претендират се разноски за настоящото производство.

Писмен отговор от страна на Т. Б. М. и Л. С. Б.- М.а, не е постъпил в указания им срок.

В съдебно заседание, жалбоподателката Б. С. Б.- С., редовно призована не се явява. Не се явява и пълномощникът ѝ адв.В. К.. От страна на последният е подадена писмена молба в която се поддържа подадената въззивна и частна жалба. Излагат се доводи в тази насока. Искането е да бъдат уважени подадените жалби.

Във връзка с исканията на въззиваемите страни за присъждане на разноски се прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение по чл.78, ал.5 от ГПК.

Ответникът С. С. К., редовно призована не се явява. За нея се явява

адв.К. С., редовно упълномощен. От негова страна се излагат доводи в насока неоснователност на подадените жалби, като се моли същите да не бъдат уважавани. Моли за присъждане на разноски.

Ответниците Л. С. Б.- М.а и Т. Б. М., редовно призовани не се явяват. За същите се явява адв.Б., редовно преупълномощен от адв.Б.. Първият моли да не се уважава въззивната жалба по съображенията изложени в писмения отговор. Счита се, че и подадената частна жалба е неоснователна и като такава тя не следва да се уважава. Представени са в срок от адв.Б. писмени бележки, в която са изложени съображения в насока неоснователност на подадените въззивна и частни жалби. Моли за потвърждаване на обжалваното решение.

Пазарджишкият окръжен съд, съобразявайки правомощията си визириани в чл.269 от ГПК, провери изцяло валидността на обжалваното решение, неговата допустимост в обжалваната му част, а по останалите въпроси с оглед изложеното във въззивната жалба, прие за установено следното:

Производството пред РС- Пазарджик е дело за делба във втората фаза.

С влязло в сила решение от 18.04.2018г., съдът е допуснал съдебна делба между Б. С. Б.- С. и Л. С. Б.- М.а и С. С. К., на следния недвижим имот:

-УПИ Х-601 в кв.51 по плана на с.Юнаците, общ.Пазарджик с площ от 1340кв.м., незастроен.

Правата на съделителите са равни - по 1/3ид.ч.

Допусна е съдебна делба между Б. С. Б.- С. и С. С. К., Л. С. Б.- М.а и Т. Б. М., на следния недвижим имот:

-УПИ XIX-601 в кв.51 по плана на с.Юнаците, общ.Пазарджик, целият с площ от 2552кв.м.

Правата на съделителите са както следва: по 1/6ид.ч. за С. С. К. и Б. С. Б.- С. и общо 4/6ид.ч. за Л. Б.- М.а и Т. Б. М..

В първото по делото заседание във втората фаза на делбата, на основание чл.346 от ГПК съдът е приел за разглеждане претенцията на съделителя Б. Б. против Л. С. Б., Т. Б. М. и С. Стоиченова К. за извършени подобрения в имотна както следва:

I.По чл. 12 от ЗН

Приживе на наследодателите С.А. и Ц.А. и с тяхно знание и съгласие, Б. Б.- С. е извършила със свои средства и труд следните подобрения и трайни насаждения:

А/ Подобрения в УПИ XIX-60:

1.Направа /1997г./ на навес без оградни стени от смесена конструкция-метална и дървена и покрит с профилирана поцинкована ламарина с размери 3.40 x 4.00, на стойност 174лв.;

2.Направа /1998г./ на навес, без оградни стени от смесена конструкция /дърво и бетонни стълбове/ покрит с керемиди с размери 3.00 x 4.20, на стойност 148лв.;

3.Направа /1997- 1998г./ на външна тоалетна със септична яма от тухлена зидария с мазилка на подова и таванна ж.б. плоча с размери 2.20 x 1.50, теракот на пода и фаянсова т.ч. на стойност 577лв.;

4.Направа /1991г./ на конструкция за оранжерия от газови и метални тръби на бетонови стъпки с размери 11.00 x 5.00 на стойност 209лв.;

Или общо 1014лв.

Б/ Подобрения в 2 МЖС в УПИ XIX-601:

1 .През 1991г. тухлена зидария за ограждане тераси и стълбище /3 кв.м./ - 330лв.;

2.През 1991г. направа на стоманобетонна плоча, греди и колони /3.25 куб.м/- 800лв.;

3. През 1992г. остъкляване с ъглово желязо и орнаментно стъкло- 2 етажа - 980лв.;

4.През 1992г. циментова мозайка по подове и стая- 30 кв.м.- 280лв.;

5.През 1992г. облицовка с керамични плочи вътрешни стъпала, площадки и под на остъкление- 30кв.м.- 950лв.;

6.През 1993г. лампени и контактни излази по стени и тавани- 7бр.- 150лв.

7.През1996г. външна вароциментна мазилка по стени, 189 кв.м.- 2050лв.

8.През 1996 г. - външна гладка бяла мазилка 112кв.м.- 580лв.;

9.През 1996г. направа корниз под стреха 23кв.м.- 85лв.;

10.През 1996г., направа на корниз около прозорци и врати, 53кв.м.-

175лв.;

11.През 1996г.- външен цокъл по стени, мазилка, каменна облицовка и мита мозайка 24кв.м.- 395лв.;

12.През 1996г. двукратно боядисване фасади с акрилатни бои 112кв.м.- 980лв.;

13.През 1996г. направа на дървена покривна конструкция, обшивка и покрИ.е с керемиди- 48кв.м.- 1850лв.

Или общо 9600лв.

В/ Засаждане и отглеждане на трайни насаждения в УПИ XIX-601:

1.Ябълки- 4бр. /днешна възраст 3бр. по 10г. и 1бр. на 13г./ по 40лв. всяко или общо 160лв.;

2.Сливи- 3бр. /днешна възраст 20г., 15г., 13г. / по 30лв. всяко или общо 90лв.;

3.Череша- 1бр. /днешна възраст 9г./ на стойност 50лв.;

4.Круша- 1бр. /днешна възраст 10г./ на стойност 40лв.;

5.Дюла- 1бр. /днешна възраст 15г./ на стойност 20лв.

6.Орех-1бр. / днешна възраст 11г. / на стойност 100лв.;

7.Иглолистни- 4бр. /днешна възраст 12г./ по 50лв. всяко или общо 200лв.;

8.Лозя - 48 бр.корени /днешна възраст 10г./ по 20лв. или общо 960лв.;

9.Лозови асми /на мет. конструкция/- 9бр. /днешна възраст 12г./ по 100лв., общо 900лв.;

10.Киви - 5бр. /на мет. костр./ /днешна възраст 22г./ по 20лв. всяко или общо 100лв.

Или общо 2620лв.

За горните подобрения и насаждения съделителя Б. не била възнаградена по друг начин- с имот или пари, поради което претендира горните суми от останалите съделители според правата им в съсобствеността.

II. По чл.30, ал.3 от ЗС

След открий.е на наследството съделителя Б. ползвала южната част от УПИ XIX-601, като със знанието и без противопоставянето на останалите сънаследници била засадила и отгледала със свои средства и труд следните

трайни насаждения:

- 1.Ябълка- 3бр. /днешна възраст 3г. /по 30лв. или общо 90лв.;
  - 2.Слива- 2бр. /днешна възраст 6г. /по 30лв. или общо 60лв.;
  - 3.Праскова- 4бр. /днешна възраст 2бр.- 2г. и 1бр. 7г. и 8г./ по 30лв. или общо 90лв.;
  - 4.Череша- 2 бр. /днешна възраст 2г., 3г./ по 20лв. или общо 40лв.;
  - 5.Кайсия- 1бр. /днешна възраст 3г. / на стойност 20лв.;
  - 6.Бадем- 2бр. /днешна възраст 2г., 4г. / по 20лв. или общо 40лв.;
  - 7.Смокиня- 1бр. /днешна възраст 6г. / на стойност 40лв.;
  - 8.Лешник- 3бр. /днешна възраст 2бр.- 7г. и 1бр.- 2г./ на стойност 110лв.;
  - 9.Ягоди- 0.1дка /днешна възраст 1г. /на стойност 100лв.
- Или общо 590лв.

В хода на производството съдът е одобрил постигнатата между съделителите спогодба, като е разпределил делбените имоти. Производството по делото е продължило по отношение на претенциите за извършени подобрения- по чл.12 от ЗН и по чл.30, ал.3 от ЗС.

По молба от 09.10.2018г. на съделителя Б.- С., съдът е допуснал изменение размера на претенциите за трайни насаждения, както следва:

I.По чл.12 от ЗН

Засаждане и отглеждане на трайни насаждения в УПИ XIX-601:

- 1.Ябълки- 4бр. на обща стойност 575,95лв.;
- 2.Сливи- 3бр. на обща стойност 86,34лв.;
- 3.Череша- 1бр. на стойност 86,52лв.;
- 4.Круша- 1бр. на стойност 73,60лв.;
- 5.Дюла- 1бр. на стойност 12,60лв.;
- 6.Орех- 1бр. на стойност 290,31лв.;
- 7.Иглолистни- 4бр. на обща стойност 412,80лв.;
- 8.Лозя- 48бр. корени на обща стойност 696,80лв.;
- 9.Лозови асми /на мет. конструкция/- 9бр. по 533,12лв. всяка или обща стойност 4798,08лв.;
- 10.Киви- 5бр. /на мет. костр./ на обща стойност 320лв.

Или общо 7 759,50лв.

II. По чл.30 ал.3 от ЗС

След откриване на наследството съделителя Б.- С. ползвала южната част от УПИ XIX-601, като със знанието и без противопоставянето на останалите сънаследници била засадила и отгледала със свои средства и труд следните трайни насаждения:

1. Ябълка- 3бр. на обща стойност 48,24лв.;
2. Слива- 2бр. на обща стойност 164,04лв.;
3. Праскова- 4бр.- 90,83лв.;
4. Череша- 2бр.- 34,67лв.;
5. Кайсия- 1бр.- 12,55лв.;
6. Бадем- 2бр.- 39,80лв.;
7. Смокиня- 1бр.- 83,33лв.;
8. Лешник- 3бр.- 90,92лв.;
9. Ягоди- 0.1дка на обща стойност 161,60лв.

Или общо 711,36лв.

По силата на съдебната спогодба в общ дял на Л. С. Б.- М.а и Т. Б. М. е поставен новообразуван ПИ с идентификатор 86074.501.819, съставляващ УПИ XIX-601 по плана на с.Юнаците, общ.Пазарджик.

В дял на Б. С. Б. е поставен новообразуван ПИ с идентификатор 86074.501.820, съставляващ УПИ XXIII- 601 по плана на с.Юнаците, общ.Пазарджик.

В дял на С. С. К. е поставен новообразуван ПИ с идентификатор 86074.501.724, съставляващ УПИ X-601 по плана на с.Юнаците, общ.Пазарджик.

Съгласно заключението на комплексната СТАЕ от 24.09.2021г., неоспорена в частта САЕ, в новообразувания УПИ XXIII-601 попадат трайни насаждения, претендирани по реда на чл.12 от ЗН, както следва: □

Вид брой стойност

1. Ябълки- 4- 720,28лв.;
2. Сливи- 2- 87,92лв.;

3. Череша- 1- 278,45лв.;

4. Круша- 1- 92лв.;

5. Дюля- 15,74лв.;

6. Орех- 1- 362,45лв.;

7.Кипариси- 4- 164лв.;

8.Лози- общо 15- в границите на парцела от северната страна, в това число: -7 - /по- стари/, винен сорт- 45,57лв.;

-2 - десертни- 52,40лв.;

-5 - /по- млади/, винен сорт- 57,60лв.;

-1 – изсъхнала- 0.00лв.;

Обща стойност- лози 155,57лв.;

9.Лози- 22 - в парцела /южна- 505,80лв.

Общата стойност на насажденията е 5283,66лв.

Съответно в новообразувания УПИ ХХІІІ-601 попадат трайни насаждения, претендирани по реда на чл.30, ал.3 от ЗС, както следва:

Вид брой стойност

1.Ябълки- 3- 60,30лв.;

2. Сливи- 2- 245,96лв.;

3.Череша - 2- 43,34лв.;

4.Праскови- 1- 72,61лв.;

5.Кайсия- 1- 15,69лв.;

6.Бадеми- 3- 49,74лв.;

7.Смокиня- 1- 104,16лв.;

8.Лешници- 3- 95,40лв.;

9.Ягоди- 100кв.м.- 202лв.

Общата стойност на насажденията е 879,20лв.

Общата сума от 6162,86лв, вещото лице е намалило с 20%, съгласно чл.11, ал.2 от Наредбата за базисните цени на трайните насаждения и така

общата стойност възлиза на 4930,29лв.

Установява се също, че в УПИ XXIII-601 поставен в дял на съделителя Б. попада конструкция за оранжерия от газови и метални □ тръби на бетонови стъпки с размери 11.00 x 5.00 на стойност 209лв.

Така общата стойност на претендираните подобрения, попадащи УПИ XXIII-601 е в размер на 5139,29лв.

Прието е от съдът, че същия е длъжен при постановяване на краен съдебен акт да съобрази фактите, настъпили след предявяване на иска- в случая в резултат на постигната съдебна спогодба УПИ XXIII-601 е поставен в дял именно на съделителя, предявил претенции по сметки и предвид, че описаните по горе подобрения и насаждения попадат в този дял и в този смисъл е счетено, че претенция следва да бъде отхвърлена.

Прието е по силата на постигнатата спогодба, че в дял на съделителите М.и е поставен УПИ XIX- 601. Претендираните по реда на чл.12 от ЗН подобрения по т.А1, А2 и А3 от молбата от 26.06.18г.:

1.Направа /1997г./ на навес без оградни стени от смесена конструкция-метална и дървена и покрит с профилирана поцинкована ламарина с размери 3.40 x 4.00 - на стойност 174лв.;

2.Направа /1998г./ на навес, без оградни стени от смесена конструкция /дърво и бетонни стълбове/, покрит с керемиди с размери 3.00 x 4.20- на стойност 148лв.

3.Направа /1997-1998г./ на външна тоалетна със септична яма от тухлена зидария с мазилка на подова и таванна ж.б. плоча с размери 2.20 x 1.50, теракот на пода и фаянс в т.ч.- на стойност 577лв. попадат именно в УПИ XIX - 601.

Твърди се от страна на съделителят Б.- С., че ги е извършила със свои средства и труд приживе на наследодателите С.А. и Ц.А., с тяхно знание и съгласие.

В този смисъл е прието от първата инстанция, че от показанията на св.Б.К., съпруг на съделителя С. К. се установява, че двата навеса са направени от наследодателите на сестрите, с материали закупени от тях и с труда на цялото семейство- дъщери, внуци, зетьове. По същия начин е изградена и външната тоалетна- на мястото на стара такава, която паднала-

със средства на родителите на страните и с труда отново на цялото семейство. В този смисъл се посочва от свидетелят, че лично е правил конструкцията на единия от навесите, защото можел да заварява с електрожен; синът му Сашко изкопал ямата за тоалетната; съпругът на Б. участвал в зидарията, измазването с вар и фаянса за тоалетната.

Прието е от съдът, че тези показания следва да се кредитират, независимо от факта, че свидетелят е съпруг на съделителя К. и в този смисъл е заинтересован от изхода на делото. Основанието за това се мотивира, че тези показания са в резултат на преки и непосредствени впечатления на свидетеля, логични и последователни са и не се опровергават от никакви други доказателства- гласни и писмени.

Ето защо е счетено, че относно претенцията в тази ѝ част в размер на 909лв. следва да бъде отхвърлена.

Претендира се от страна на съделителя Б.- С. сумата от 1207,37лв., представляваща стойността на трайните насажденията, попадащи в УПИ XIX - 601, поставен в дял на съделителите М.и.

Видно от скицата към допълнителното заключение на СТАЕ в зелено са отбелязани насажденията, попадащи в УПИ XIX - 601- 4бр. асми на възраст и стойност както следва:

- асма 20 годишна на стойност 292,80лв.;
- асма 22 годишна на стойност 199,40 лв.;
- асма 15 годишна на стойност 526,30 лв.;
- асма 18 годишна на стойност 377,40 лв.

Прието е относно тази претенция, че тя е неоснователна, тъй като очевидно изброените асми са на възраст над 12 години- в какъвто смисъл е претенцията на ищцата, формулирана в молба от 26.06.2018г.- и не са засаждани от Б..

В тази връзка в показанията си св.Богданов визира, че не знае кой и кога ги е засаждал. Съответно св.Г. сочи, че била ходила в имота преди 2000г. Единствено св.Консулов има преки и непосредствени впечатления и установява, че асмите ги е засаждала баба му /майката на съпругата му/, а за тях се грижел съделителят Т. М..

Първоинстанционният съд е кредитирал тези показания по изложени

по-горе съображения, като в тази им част те се подкрепят от заключението на СТАЕ, неоспорена в тази част от страните.

Затова е прието, че претенцията следва да бъде отхвърлена.

Относно заявената от съделителят Б.- С. претенция по чл.12 от ЗН за извършени подобрения в 2 МЖС, построена в УПИ XIX-601 е прието от районния съд, че същата не следва да се разглежда в настоящото производство, предвид че тази сграда не е предмет на делбата. Следва материалите, касаещи този иск, да се отделят и по тях да се образува ново дело.

Заявена е претенция от съделителите М.и в писмените бележки по съществото на спора за заплащане паричната равностойност на две сгради на допълващо застрояване, които по силата на приращението са поставени в дял на съделителя Б.- С.. Визирано е от съдът, че не дължи произнасяне в случая с отделен диспозитив, но следва да се отбележи, че производството по делото в частта по извършване на делбата и заплащане уравнение на дяловете между съделителите е приключило със съдебна спогодба и поставеният въпрос не подлежи на преразглеждане с настоящия съдебен акт. Прието е от първата инстанция, че горният извод е относим и към претенциите на съделителя К., формулирани в писмените бележки по съществото на спора.

При тези данни, настоящата инстанция от правна страна намира следното:

По отношение на Решение №260029/19.08.2022г.

В конкретният казус, решението се обжалва единствено в частта в която е в частта в която съдът е отхвърлил претенциите на първата по чл.12 от ЗН, във вр. с чл.346 от ГПК, за присъждане стойността на строителните подобрения и трайни насаждения в дворното място съставляващо УПИ XIX-6-1, който съгласно постигнатата спогодба е поставен в дял на съделителите М.и и след направеното уточнение, в частта по отхвърлената претенция за сумата от 909лв. за подобрения в УПИ- 601-2 броя навеси без оградни стени и външна тоалетна със септична яма.

В останалата част, решението не е обжалвано от страните, респективно жалбата е оттеглена в частта относно отхвърлената претенция за трайни насаждения- 4бр. асми за сумата о 1207,37лв., с оглед на което в то е влязло в законна сила.

При извършената служебна проверка, настоящият въззивен съдебен състав намира, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

При извършване на въззивен контрол за законосъобразност и правилност върху първоинстанционното решение, в рамките, поставени от въззивната жалба, настоящия съдебен състав, след преценка на събраните доказателства, намира, че решението в неговата обжалвана част е правилно и следва да бъде потвърдено, а подадената въззивна жалба се явява неоснователна.

Съображенията за това са следните:

Първоинстанционното решение жалбоподателят обжалва с бланкетна въззивна жалба, съдържаща оплакване за неправилност, каквато жалба е допустима, като изискването на чл.260, т.3 от ГПК има пряка връзка с ограничения характер на въззивното обжалване съобразно чл.269, пр. 2 ГПК, доколкото посочената в жалбата порочност на решението определя обхвата на дейността на въззивната инстанция.

Съгласно посочената правна норма задължението на въззивния съд за служебно произнасяне се отнася за валидността на първоинстанционното решение и за допустимостта му в обжалваната негова част. По отношение правилността на акта, съдът е ограничен от посочените в жалбата основания с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма или когато следи за защита на интереса на определени частноправни субекти. Извън тези две хипотези при решаване на делото по същество въззивната инстанция проверява законосъобразността само на посочените във въззивната жалба процесуални действия на първоинстанционния съд и обосноваването само на посочените негови фактически констатации. В този смисъл следва да се посочи задължителната съдебна практика, обективирана в Тълкувателно решение №1/09.12.2013г. по тълк. дело №1/2013г. на ОСГТК на ВКС и константната такава, обективирана в множество решения на ВКС, постановени по реда на чл.290 от ГПК, а именно: Решение №250/27.06.2011г. по гр.д. №1061/2010г. на ВКС, IVг.о.; Решение №764/19.01.2011г. по гр.д. №1645/2009г., ВКС, IVг.о.; Решение №14/07.02.2014г. по т.д. №1130/2013г., ВКС, IIг.о.; Решение №196/11.04.2012г. по т.д. №994/2010г., ВКС, II т.о.; Решение №702/05.01.2011г. по гр.д. №1036/2009г., ВКС, IV г.о.

Следва да се посочи, че в т.2 на посоченото Тълкувателно решение е прието, че предвид съдържащата се в ГПК правна уредба на второинстанционното производство като ограничено въззивно обжалване въззивният съд е длъжен да реши спора по същество, като може да потвърди или отмени решението, като обект на въззивна дейност не са пороците на първоинстанционното решение, а решаването на материалноправния спор. Посочено е, че дейността на въззивния съд не е повторение на първоинстанционното производство, а негово продължение и ако са налице опорочени извършени от първата инстанция процесуални действия, въззивният съд следва да отстрани пороците чрез собствени действия по установяване на фактите и прилагане на правото, включително да даде указания до страните относно възможността да предприемат тези процесуални действия по посочване на относими за делото доказателства, които са пропуснали да извършат в първата инстанция поради отсъствие, непълнота или неточност на доклада и дадените указания. Изложени са и съображения, че в изпълнение на основополагащия принцип за законност /чл.5 от ГПК/, въззивният съд е длъжен да осигури правилното приложение на императивния материален закон, дори във въззивната жалба да липсва оплакване за неговото нарушаване по аргумент от чл.262, ал.1, връзка с чл.260, ал. 1, т. 3 от ГПК. Предвид характеристиката на въззивното производство като ограничен въззив, въззивната инстанция следва да постанови решението си при съобразяване с фактите, установени по делото. При бланкетна въззивна жалба дейността на въззивния съд се изчерпва с извършване на правилната според него правна квалификация и субсумиране на събрания фактически и доказателствен материал под приложимата според въззивния съд материалноправна норма.

В конкретният случай, първоинстанционния съд не е допуснал нарушение на императивни материални норми. Не е налице и служебно задължение за съблюдаване интересите на някои от страните в производството, предвид разясненията, дадени в посоченото ТР. При това положение и предвид липсата на конкретни, каквито и да било, оплаквания във въззивната жалба, настоящият състав на въззивната инстанция приема, че не дължи служебна проверка за правилността на обжалвания съдебен акт. Както се посочи, при съобразяване със задължителния характер на указанията по приложение на процесуалния закон по т.1 от ТР №1/09.12.2013г. по т.д.

№1/2013г. на ВКС, ОСГТК, с оглед приложимостта им в настоящото въззивно гражданско производство, въззивният съд извърши служебна проверка за правилност на решението относно допуснати нарушения на императивни материалноправни норми от първата инстанция и не констатира такива.

Само за пълнота следва да се визира, че с подадена молба от страна на процесуалния представител на въззивника се визира, че основанието на отхвърлената претенция се потвърждава от показанията на св.Г. в о.с.з. проведено на 17.09.2019г., а размерът на заключението на вещото лице Б.Генов от 14.05.2019г. Тези възражения на практика се явяват преклудирани, тъй като е следвало да бъдат обективирани във въззивната жалба. От друга страна и при хипотеза на допустимост, каквато не е налице, то следва да се приеме, обосновано първата инстанция е кредитирала показанията на св.Консулов и няма основание да не се приемат изведените в тази насока изводи. В последица от това, съответно няма основание за приемане на твърдяното в подадената молба преди провеждане на съдебното заседание.

С оглед на гореизложеното, решението в неговата обжалвана част, като правилно и законосъобразно следва да се потвърди и се отхвърли, като се остави без уважение, с оглед нейната неоснователност на подадената въззивна жалба.

По отношение на Определение №260066/29.09.2022г.

С така обжалваното определение първоинстанционният съд, постановено във връзка с постъпила молба за изменение на постановеното от първия решение в частта за разноските от страна на пълномощника на Б.- С., същата е оставена без уважение. В този аспект е посочено от тази инстанция, че съдът е определил размера им съгласно разпоредбите на ГПК и Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, за които е изложил съображения.

В конкретният казус първоинстанционният съд е приел в мотивите се, че се претендират от съделителя Б.- С. сторени разноски по изготвяне на ПУП, но същите са предмет на постигнатата съдебна спогодба и не следва да се отново присъждат с настоящото решение.

Разноските, заплатени от страните за изготвяне на СТЕ и комплексните СТАЕ са извършени съобразно правата им в съсобствеността и оставят за всяка от тях така, както са направени.

Претендират се от съделителят Б.- С. подобрения по реда на два обективно и субективно съединени иска, като всичките са отхвърлени на различно основание и затова е счетено, че не следва да ѝ се присъждат.

Съответно е посочено, че се претендират от съделителите М.и разноски в размер на 2000лв. във връзка с претенциите на съделителя Б.- С. за извършени подобрения и доколкото те са неоснователни, а част от тях не подлежат на разглеждане в настоящото производство и са отделени в друго, то е прието, че същата следва да ги заплати.

Поради тези доводи е счетено, че Б.- С. следва да заплати на съделителя К. сумата от 700лв. сторени разноски.

Настоящата въззивна инстанция няма основание да не сподели тези изводи на първата такава.

Възраженията изложени в частната жалба са в насока, че общия размер на заявената претенция по чл.346 от ГПК е 22294лв., от който следва да се приспадне сумата от 9600лв., тъй като за тази претенция производството не е прекратено, а е отделено в самостоятелно за разглеждане в друго дел и разноските следва да бъдат определени спрямо отхвърлената претенция за сумата от 12694лв. В конкретният казус те не могат да бъдат споделени за основателни.

В случая по отношение на присъдените на С. К. разноски в размер на 700лв., то следва да се приеме, че същото правилно е определено от районния съд. Основанието за това, е че видно от приложеното адвокатско пълномощно на л.226 по делото изрично е посочено, че възнаграждението е за „II фаза по сметки“, т.е. за подобренията. Отделно от това следва да се посочи, че претенцията за 9600лв. касае имот, който не е предмет на делбеното производство и няма основание да се приеме, че има отхвърлена част с постановеното в производството пред районния съд съдебно решение и следва да се намаляват разноските съразмерно тази отхвърлена част. Такава на практика няма по делото.

Тези изводи са относими и по отношение на разноските на Л. С. Б.- М.а и Т. Б. М.. За същите не се спори, че те са направили такива за адвокатско възнаграждение в размер на 2000лв. Възражения в частната жалба каквито са изложени в първоначалното искане за изменение на решението няма относно това, че не е разграничено това възнаграждение и не е налице основание за

произнасяне от настоящия съд. Независимо от тази констатация, за пълнота следва да се посочи, че за сумата от 12694лв., за всеки едно от тези лица се дължи минимално адвокатско възнаграждение в размер на 910лв., съгласно чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/2004г. При тези данни, няма основание да се приема, че има основание за коригиране на присъдената сума, още повече по делото не е имало и възражение за прекомерност. Нещо повече възраженията посочени във въззивната жалба се базират на други основания за корекция, съображенията за които са изложени по-горе.

С оглед на тези съображения, обжалваното определение, като правилно и законосъобразно следва да се потвърди, а подадената частна жалба като неоснователна се остави без уважение.

При този изход на делото в тежест на Б.- С. следва да се присъдят направените от страна на С. С. К. разноски пред настоящата инстанция в размер от 300лв.- разноски за адвокатско възнаграждение за защита по подадената въззивна жалба. Относно претендираните разноски от 200лв.- разноски за адвокатско възнаграждение за защита по подадената частна жалба, то така направеното искане следва да се остави без уважение и такива не следва да се присъждат. Съдебната практика в тази насока е константна, че в производство по чл.248 от ГПК не се дължат разноски. В случая, настоящото производство е продължение на делото по повод дължимостта и размера на направените от страните разноски в първата инстанция без да се обжалва по същество съдебния акт.

В тежест на първата следва да се присъдят направените от страна на Л. С. Б.- М.а и Т. Б. М. разноски в размер на 300лв.- адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция.

Водим от горното и на основание чл.271, ал.1 от ГПК, Пазарджишкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №260029/19.08.2022г., постановено по гр.д. №/2014г. по описа на РС- Пазарджик, **в частта** в която са отхвърлени претенциите на Б.- С. по чл.12 от ЗН, във вр. с чл.346 от ГПК, за присъждане

стойността на строителните подобрения и трайни насаждения в дворното място съставляващо УПИ XIX- 6-1, който съгласно постигнатата спогодба е поставен в дял на съделителите М.и и след направеното уточнение, в частта по отхвърлената претенция за сумата от 909лв. за подобрения в УПИ- 601-2 броя навеси без оградни стени и външна тоалетна със септична яма.

В останалата част, решението като необжалвано е влязло в законна сила.

ПОТВЪРЖДАВА Определение №260066/29.09.2022г., постановено гр.д.№634/2014г. по описа на РС- Пазарджик.

ОСЪЖДА Б. С. Б.- С. от гр.Пазарджик, ул.“Връх Братия“ №31, ет.4, да **ЗАПЛАТИ** на С. С. К., ЕГН***** от гр.Пазарджик, ул.“Батак“ №8, сумата в размер от 300лв., от които 300лв.- разноски за адвокатско възнаграждение за защита по подадената въззивна жалба, като оставя без уважение искането за присъждане на разноски в размер на 200лв.- разноски за адвокатско възнаграждение за защита по подадената частна жалба направено от адв.С..□

ОСЪЖДА е Б. С. Б.- С. от гр.Пазарджик, ул.“Връх Братия“ №31, ет.4, да **ЗАПЛАТИ** на Л. С. Б.- М.а, ЕГН***** и Т. Б. М., ЕГН*****, двамата от гр.Пазарджик, ул.“Шейново“ №12, сумата от 300лв.- адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщението до страните по делото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____